

Det handler om social- og sundhedsuddannelserne, det handler om DGU, og sådan er der en bred vifte af uddannelses tilbud, som vi i regeringen tror kan dække hele spektret og dermed også være et tilbud til alle unge. Det må være det svar, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil efterlyste.

Så vil jeg sige til hr. Aage Frandsen: Hvis man ser på den tidligere folkeoplysningslov, indeholder den, efter at den blev ændret i 1999, faktisk allerede en sentens, hvoraf det fremgår, at man vil se på konkurrenceforvridningen mellem de forskellige kursusudbydere. Det, jeg gør, er derfor sådan set at videreføre det, som allerede indgik i den tidligere lov, og derfor er det mit håb, at også hr. Aage Frandsen vil bidrage til, at vi får løst den skævvridning, der er for udbyderne af voksenundervisning, for så tror jeg i virkeligheden, at vi også får skabt langt, langt bedre vilkår for folkeoplysningen, så den kan løse sin opgave og bidrage med det, som egentlig er folkeoplysningens kerneopgave. Jeg håber, hr. Aage Frandsen vil være med til i fællesskab at løse det problem.

Kl. 14.05

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Så er det lige før, jeg har fået svar på alle spørgsmål, og det er dog fantastisk.

Vi har fået slået fast af den konservative ordfører, at man prioriterer et skattestop og det at spare penge højere end folkeoplysning, og vi har fået slået fast, at Venstre ønsker at indsnævre antallet af uddannelser, som unge kan vælge imellem, altså at det frie valg kun gælder for nogle, men tydeligvis ikke for alle unge, der ønsker at komme ind på en uddannelse.

Så mangler vi lige én ting til, og det er med hensyn til vejledningen. Der er blevet snakket meget om vejledning, der skal lægges vægt på vejledning, og det synes jeg er ganske fantastisk, for det er jo en af de ting, jeg godt har kunnet lide ved den fri ungdomsuddannelse.

Jeg vil gerne høre, hvordan man har tænkt sig at kompensere for, at man sparer 500 mio. kr. på uddannelses- og vejledningsforløb for ledige. Hvordan hænger det sammen, hvordan har man tænkt sig at kompensere over for de ca. 5.000 mennesker, det drejer sig om, og som man kunne have kørt igennem systemet med en god, kompetent vejledning? Hvordan har man tænkt sig at rette op på de skader, man laver ved at spare de 500 mio. kr.? Hvor står de penge i fi-

nansloven, og hvad er visionerne på det område?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jamen så prøver vi igen. Det siger jeg, fordi der sådan set allerede er blevet svaret på spørgsmålet af Venstres ordfører, fru Gitte Lillelund Bech.

Sidste år kom der en rapport, som tog udgangspunkt i et beslutningsforslag, som blev vedtaget her i Folketinget, og som handlede om tværsektoriel vejledning. Den er netop et bud på, hvordan vi kan indrette vejledningen anderledes, og et bud på, hvordan vejledningen kan blive langt, langt bedre og også kan blive mere professionel. Det vil også være til gavn for de unge mennesker, som indtil i dag har benyttet sig af den fri ungdomsuddannelse.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Aage Frandsen i anden omgang.

Aage Frandsen (SF):

I politik deler vi os efter anskuelser, som salig Hørup sagde for præcis 100 år siden, og det mener jeg også helt tydeligt har vist sig i dag. Vi deler os efter anskuelser, og det har været interessant at følge, at der er nogle klare skillelinjer med hensyn til, hvordan vi opfatter uddannelse.

Vi er nogle, der – selvfølgelig under forudsætning af, at uddannelsen er ordentlig – opfatter uddannelse som en kvalitet i sig selv. Man bliver klogere på livet og klogere på det faglige indhold, og man bliver mere almenvidende ved at få uddannelse, selvfølgelig stadig under forudsætning af, at uddannelsen er ordentlig, men det går vi ud fra som givet. Derfor er det en kvalitet, at så mange som muligt får en uddannelse.

En skillelinje, som har vist sig i diskussion, er opfattelsen af, hvad kompetencegivende uddannelse er. Man kan definere kompetencegivende uddannelser snævert ved at sige, at det er en uddannelse, man får papir på. Men sådan vil vi ikke definere det, og jeg mener, at det mindretal i Folketinget, som er fælles om en vedtagelse, tydeligt har understreget, at kompetence gennem uddannelse er noget, man opnår på mange måder.

Man taler om både faglige kompetencer, almene kompetencer, sociale kompetencer og personlige kompetencer. Alle disse ting hænger sammen, og derfor er det meningsløst at sige, at nogle uddannelser er fritidsorienterede, og andre uddannelser er kompetencegivende. Der er